

STAROVIČSKÝ

Z P R A V O D A J

DUBEN 2019

ČÍSLO 75

JARO
V ZACÍCH

šeřík

réva

květ broskvoně

Úvodník

Vážení spoluobčané, současné střídající se nízké a vysoké denní teploty jsou typickou ukázkou aprílového počasí, které pomáhá přírodě probouzet se pozvolně tak, jak by to správně mělo být. Nepříjemnou stránkou letošního jarního období však je, stejně jako v několika předcházejících letech, opět velmi málo

dešťových srážek, které jen dále prohlubují vláhový deficit půdy. Tento nastupující trend suššího počasí v rámci celé jižní Moravy však asi stěží dokážeme jako jednotlivci výrazně ovlivnit.

V tomto úvodníku bych se rád zmínil o problematice zcela jiné oblasti, byť je zde patrný podobný pokles úrovně - tou je sounáležitost občanů k místní komunitě a ke spoluobčanům vůbec. Dříve samozřejmé vlastnosti jako snaha pomáhat ostatním, být prospěšný nejen své rodině ale i celému společenství a mít z toho radost, se velmi rychle vytrácí do pozadí snahou o osobní prospěch, nezájem o své okolí i arogancí vůči ostatním. Možná tento úvodník vyzní nadmíru pesimisticky, ale téměř denně se jako zástupce obce setkávám s nezájmem občanů o dodržování stanovených pravidel, ohleduplnosti, případně absencí morálních hodnot ve vztahu k veřejnému životu. Posledně zmiňované hodnoty přebírají děti od svých rodičů od útlého věku proto, že jim je rodiče nějakým způsobem normativně nastaví a až v pozdějším věku je přijímají za své. Rodina v tomto případě hraje nezapustitelnou úlohu – jde především o společně strávený čas rodičů s dětmi, o nastavení zásad a samozřejmě o osobním příkladu rodičů, třeba právě v ohleduplnosti k ostatním nebo v dodržování pravidel či zvyklostí. Stále si připomínáme problematiku venčení psů nebo zákazu vstupu se psy do určených ploch, „likvidaci“ odpadu v přírodě, nebo v lepším případě pohozením před bránu sběrného dvora nebo k zaplněným kontejnerům, který pak vítr rozfouká po okolí, parkování automobilů a strojů na chodníku nebo travnatých plochách, případně dětí poškozujících zařízení dětských hřišť v přítomnosti rodičů, kteří toto chování berou jako zcela normální. Většinou se tak jedná o upřednostnění osobního pohodlí, omezování spoluobčanů svým chováním nebo přenesením problému na někoho jiného. Velmi těžce se potom můžeme snažit vštěpovat dětem určité zásady, pokud ony sami vidí, že je jako dospělí nedodržujeme nebo jejich porušování bez problémů tolerujeme. V těchto případech je pak preferována snaha o osobní prospěch právě před sounáležitostí se svým okolím, která je tak odsouvána jako nepodstatná do pozadí. Snaha o nápravu ze strany obce může být po neustálém předchozím upomínání pak už jen v rovině restrikcí, což však problém výchovy mladší generace v tomto směru nevyřeší. Vždy se snažím zakončit úvodník pokud možno optimistickým závěrem, v tomto případě dlouhodobého přetrvávání uvedené problematiky mi to půjde velmi těžce. Utěchou může být, že většina z nás tímto způsobem nevystupuje a u ostatních i tak doufám, že alespoň někteří se pokusí svůj současný negativní postoj postupně změnit.

Vladimír Drbola
starosta obce

Dotace

1. V měsíci únoru byla podána žádost o dotace z programu Podpora jednotek sboru dobrovolných hasičů JmK na dokončení rekonstrukce budovy hasičské zbrojnice. Jedná se o projekt „**Starovičky – přístavba věže na sušení hadic**“. Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 1 101 tis. Kč, požadovaná dotace 700 tis. Kč, tj. 63 % nákladů.
2. V měsíci únoru byla podána žádost o dotace z Programu rozvoje venkova JmK na zateplení sportovních kabin včetně výměny oken a dveří. Jedná se o projekt „**Starovičky – realizace energetických úspor sportovních kabin**“. Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 588 tis. Kč, požadovaná dotace 250 tis. Kč, tj. 43 % nákladů.
3. V měsíci únoru byla podána žádost o dotace z programu Podpory vinařství, vinohradnictví, ovocnářství a zelinářství v JmK na nákup chladicího boxu na víno a vyplachovačky sklenic. Jedná se o projekt „**Starovičky – zařízení pro prezentaci vinařství**“. Žadatel: Obec Starovičky, projekt v celkové výši 109 tis. Kč, požadovaná dotace 43 tis. Kč, tj. 39 % nákladů.
4. V měsíci únoru byla podána žádost o dotace z Podpory rozvoje regionů 2019+ Ministerstva pro místní rozvoj na vybudování hřiště s prvky workoutu a parkouru. Jedná se o projekt „**Workout a parkour hřiště, nejlepší cvičiště**“. Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 820 tis. Kč, požadovaná dotace 574 tis. Kč, tj. 70 % nákladů.
5. V měsíci únoru byla podána žádost o dotace z programu Podpora sportu v JmK na rekonstrukci rámového oplocení fotbalového hřiště a ochranných konstrukcí za brankami. Jedná se o projekt „**Starovičky – rekonstrukce oplocení areálu a ochranných konstrukcí**“. Žadatel: Tělovýchovná jednota Starovičky z.s., investiční projekt 576 tis. Kč, požadovaná dotace 200 tis. Kč, tj. 35 % nákladů.

Prodej hasičského automobilu Avia

V měsíci březnu byl na základě zveřejněného záměru obce prodán hasičský automobil Avia A31 společnosti Jiří Horák, Uherský Brod za částku 27 tis. Kč. Automobil roku výroby 1991 získala obec Starovičky bezúplatným převodem od Hasičského záchranného sboru JmK v roce 2013.

Přístavba věže budovy hasičské zbrojnice

V měsíci březnu bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele přístavby hasičské zbrojnice – věže na sušení hadic. Nejvýhodnější nabídku předložila firma David Poláček – Provedení staveb Starovičky ve výši 750 tis. Kč bez DPH. Věž bude sloužit zároveň i pro výcvik členů SDH pro zásah ve výškách.

Nový zaměstnanec obce

Od 1.4.2019 nastoupil na nově vytvořenou pozici vedoucího skupiny pracovníků na údržbu obce p. Václav Hovězák. Jeho náplní práce bude organizovat pracovní činnost zaměstnanců obce, dále bude odpovědný za stav strojů a techniky a také bude vykonávat běžnou pracovní činnost převážně s komunální technikou.

Prodejna pečiva Křivka

Od 1.4.2019 byla nově otevřena prodejna Pekařství Křivka na místě bývalé prodejny Můj Obchod – Potraviny u Tomků. Budova prošla v několika etapách celkovou přestavbou – poslední byla v březnu letošního roku přímo v prostorách prodejny, při které byly rekonstruovány podlahy, topení a elektroinstalace. V prodejně nyní můžete zakoupit všechny výrobky Pekařství Petr Křivka (bývalé Pekařství Pešák) Velké Pavlovice spolu s doplňkovým sortimentem potravin.

Oslava osvobození

Letošní oslavy u příležitosti osvobození obce Rudou armádou, se uskuteční ve stejném termínu jako loňský rok, tedy v neděli 5. května, opět za účasti motokářského klubu Noční Vlci Europe MC, kteří každoročně projíždí naší republikou v počtu asi 150 motocyklů a účastní se pietních aktů s cílem připomínat si historickou událost osvobození Evropy od fašismu. Vlastní program v časovém horizontu 12 hod – 16 hod zahrnuje prohlídku vojenské techniky (několik kusů historické techniky, tank T-72, bojové vozidlo pěchoty, samohybná houfnice DANA), vlastní pietní akt a krátkou besedu s účastníky, po které motokáři pokračují do Hustopečí, Brna a dále do Berlína.

Nové svítidlo u KD

V měsíci březnu bylo osazeno nové LED svítidlo včetně stojáru a připojovacího kabelu za kulturním domem. Stávající svítidla byla v tomto místě vzdálena od sebe více než 90 m, z důvodu nedostatečného nasvícení chodníku i bezpečnosti chodců a cyklistů bylo nutno tento nový světelný bod vybudovat. Práce provedl K. Šabata, Velké Němčice.

(VD)

Prodejna pečiva Křivka (foto: autor)

Nové svítidlo u KD (foto: autor)

Usnesení č. 3/2019

ze zasedání Zastupitelstva obce Starovičky, konaného dne 21. 2. 2019

v 18:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky

1. ZO **schvaluje** ověřovatele zápisu, program jednání, zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. ZO **schvaluje** Rozpočtové opatření č. 1/2019.
3. Bod č. 3 – odložen.
4. ZO **schvaluje** Smlouvu o přeložce zařízení distribuční soustavy č. 13013039 na výstavbu nových RD v lokalitě Tálky IV., předpokládané náklady na provedení přeložky jsou 1 216 414,- Kč a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
5. ZO **schvaluje** převod hospodářského výsledku (zisku) ve výši 604,17 Kč za rok 2018 do rezervního fondu organizace Základní škola a mateřská škola Starovičky, okres Břeclav, příspěvková organizace, IČO: 70914320.
6. ZO **schvaluje** Jednací řád povodňové komise a pověřuje starostu jeho podpisem, dále bere na vědomí aktualizaci povodňového plánu obce z hlediska obsazení jednotlivých složek.
7. ZO **schvaluje** podání žádosti o dotaci na akci „Workout a parkour hřiště, nejlepší cvičiště“ z programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR „Podpora rozvoje regionů 2019+“, dotačního titulu „Podpora budování a obnovy míst aktivního a pasivního odpočinku“.
8. ZO **schvaluje** pronájem prodejny potravin a doplňkového zboží p. Petru Křivkovi – Pekařství Pešák, 691 06 Velké Pavlovice, Kopečky 1163/21, IČO: 03196763 a **pověřuje** starostu podpisem nájemní smlouvy.
9. ZO **schvaluje** prodej motorového vozidla Avia A 31.1K DA 12, r.z. 7B3 6100 p. Jiřímu Horákovi, Nad Kostelem 353, 687 34 Uherský Brod 3, IČO 62164060 za cenu 27 000,- Kč a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
10. a) ZO **schvaluje** poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce ve výši 15 000,- Kč Sboru dobrovolných hasičů Starovičky, IČO 634 349 54 na provozní činnost jednotky mladých hasičů. ZO **schvaluje** veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
b) ZO **schvaluje** poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce ve výši 10000,- Kč Sboru dobrovolných hasičů

Starovičky, IČO 634 349 54 na provozní činnost jednotky. ZO **schvaluje** veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.

- c) ZO **schvaluje** poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce ve výši 10 000,- Kč xxxx xxxx na úhradu nákladů na přípravu na kvalifikační závod na Mistrovství světa 2020 v Paratrapu a účast na závodech Světového poháru v Paratrapu v roce 2019. ZO schvaluje veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
- d) ZO **souhlasí s** terénními úpravami před sklepy p.č. 749/1, 749/2 750. Obec zajistí terénní úpravy a zpevnění plochy pouze recyklátem stavební sutě, který má k dispozici, ostatní materiál si majitelé musí zajistit na vlastní náklady.
- e) ZO **bere na vědomí** Smlouvu o dílo – dodatek č. 1 s p. Ing. Arch. Janou Kaštánkovou na změnu č. 2 ÚP Starovičky, který ruší požadavek společnosti Hands s.r.o. Starovičky.
- f) ZO **schvaluje**, že veškeré náklady ve výši 9 860,- Kč na vyhotovení pamětní desky na hlavní kříž na hřbitov k počtě soluňských bratří Cyrila a Metoděje uhradí obec Starovičky.

Ve Starovičkách 1. 3. 2019

Bc. Tomáš Dolák
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta

* Z důvodu ochrany osobních údajů nejsou iniciály fyzických osob uvedeny.

Odpadové hospodářství

Svoz odpadu
květen

úterý 7. 5. 2019
středa 22. 5. 2019

svoz bioodpadu

čtvrtek 9.5.2019
čtvrtek 23. 5. 2019

červen

středa 5. 6. 2019
středa 19. 6. 2019

čtvrtek 6. 6. 2019
čtvrtek 20.6.2019

(HK)

Velikonoční dílny

Nedělní odpoledne 7. 4. 2019 opět patřilo Velikonočním dílnám, letos již podruhé ve spolupráci s učitelským sborem místní Základní a Mateřské školy. Každá paní učitelka si připravila pěknou velikonoční dekoraci, kterou si účastníci akce mohli vytvořit. Tentokrát tvořili všichni, vstup na osobu byl 50,- Kč, jako příspěvek na materiál. Všichni si mohli udělat jednotlivé výrobky i několikrát a odnést si tak z dílniček spoustu krásné výzdoby.

Maminky a babičky tvořili s dětmi barevné dekorace jako krásné papírové zajíčky, úlek s pilnými včeličkami, papírové vajíčko jako ozdoba na dveře, věneček slepička, kartonový košíček s barvenými výfuky skořápek a nakonec si všichni vyzkoušeli svou trpělivost a šikovnost na omotávání dekorativního vajíčka

režným provázek. Pro menší děti samozřejmě nechyběly omalovánky a malování vajíček fixkami. Pro zájemce dostatek proutí na výrobu individuální výzdoby, či zkrášlení váziček. Pánové se bavili pletením pomlázek. V letošním roce bylo u pletení obzvláště veselo, zájemci se naučili několik technik pletení a dokonce zvládli i opletením již hotové pomlázky vytvořit rukojeť. Nakonec jsme se usnesli, že by mohli rovnou z dílniček jít plést pomlázky na Zelný trh do Brna. Práce jim šla opravdu od ruky, takže převážná většina koledníků bude mít letos vlastnoručně upletenou žílu z čerstvých proutků. Děvčata, těšte se!! ☺

Účast na letošních velikonočních dílnách byla cca 71 osob, vybralo se 3550,-Kč. Náklady na akci 5394,-Kč. Rozdíl v nákladech byl hrazen z příspěvku obce.

Děkujeme Vám všem za účast a paním učitelkám za přípravu. Samozřejmě poděkování pánům pletařům, panu Panicovi a Petru Ovískovi.

Pokud je o akce zájem a lidé odcházejí spokojení je radost pokračovat v organizování a vymýšlení dalších zajímavých věcí na další rok. ☺

Takže příští rok se na Vás budeme opět těšit ve stejném, pokud bude zájem i v rozšířeném složení. Ví-táme mezi nás každého, kdo přijde se zajímavým nápadem a chutí pomoci při organizování těchto akcí.

Za kulturní komisi a učitelský sbor
Kateřina Pleskačová

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Už nám to začalo

21. únor byl pro nás zvláštní tím, že jsme poprvé jeli na hustopečský krytý bazén, kam budeme až do května pravidelně jezdit. A proč? Abysme se naučili nebát se vody, potápět a plavat. První hodina byla seznamovací. Poznali jsme prostředí malého bazénu a začalo i první seznamování s vodou. Šlapali jsme vodu, potápěli se, hráli různé hry, jezdili jsme ze skluzavky do vody, závodili jsme na pěnových plošinách, kde jsme museli šlapat vodu. Pěkně jsme si zadováželi a už se těšíme na další hodinu, kdy se podíváme i do velkého bazénu. Velký bazén taky super. Zkoušeli jsme skákat do vody, ručkovat na šířku bazénu mezi hadicemi, podplavávat hadici. Každá hodina je něčím zajímavá. (PN)

Karneval ve školce

Pátek 15. 3. jsme si to ve školce užili přímo karnevalově. Všechny děti i paní učitelky se proměnily v nějakou pohádkovou bytost. Přehlídkou a představením všech masek to všechno začalo. Čekalo na nás spousta soutěží: skákání v pytli, namotávání pavouka, shazovat kuželky vařečkou přivázanou kolem pasu, přenos míčku na lžičce, tanec s míčkem držným čelem, přenos kytičky pomocí saní brčkem, tanec s balonkem ve dvojicích, přičemž si dvojice vzájemně balonky praskaly a na závěr nás čekala židličková. Po společném focení nás čekala ještě promenáda po škole. Po náročném dopoledni už jen oběd a dobrou noc. (PN)

Co se skrývá v trávě?

Tušili jsme, že to jsou broučci, ale co jsme si vyslechli o mravencích, to jsme zdaleka nevěděli. Tak třeba z čeho se skládá mravenčí tělo, že má každý mravenec kusadla (podle Lukáška skřípadla), že mají místo pasu stopku, která drží zadeček a že Ferda vypadá úplně jinak než opravdový mravenec. Hledali jsme rozdíl a skládali mravenčí puzzle. Zamotávali jsme se do ob vazů jako do mravenčí kukly a pak jsme se z ní dostávali ven. Poslechli jsme si básničku Polámal se mraveneček a do průřezu mraveništem jsme nalepili vajíčka, kukly, jehličí a mravence. Proběhli jsme se v botanické zahradě Ekocentra Trkmanka a pak už spěchali na autobusovou zastávku, kde nás pan hodný řidič linkového autobusu pěkně přivítal a bezpečně odvezl do školky. SLÁVA NA-ZDAR VÝLETU... (PN)

Návštěva předškoláků ve škole

V rámci přípravy na školu se naši budoucí prvňáčci byli podívat, jak to chodí ve škole během vyučování. (Křiv)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Den otevřených dveří

V úterý 2. 4. jsme pro zájemce o naši školu uspořádali „Den otevřených dveří“. Rodiče, ale i prarodiče, tety, strýčkové tak mohli zhlédnout výuku v předmětech ČJ a M. Jsme rádi, že zájem o tento den byl poměrně vysoký a zúčastnění si tak mohli vytvořit představu o tom, jak výuka v jednotlivých předmětech a třídách probíhá. V průběhu dopoledne se mohli rodiče našich stávajících i budoucích žáků přesvědčit o tom, že naše škola nabízí podnětné, bezpečné a tvořivé prostředí, ve kterém děti získávají nejenom kvalitní vzdělávání, ale nachází zde i

prostor pro všestranný rozvoj své osobnosti, vzájemné komunitní setkávání a radost. **(Wal)**

Sluneční soustava ve 3. ročníku

V prvouce ve 3. ročníku jsme se věnovali probíranému učivu Planety sluneční soustavy podrobněji. Nejříve jsme zhlédli zajímavá videa a snímky z vesmíru, seznámili jsme se podrobně s planetami pomocí encyklopedií a učebnice. Modelováním jsme si vytvořili sluneční soustavu, výtvarně se pokoušeli vystihnout skutečné obrazy planet a v jejich popisu vybrat z textu nejdůležitější informace o nich. Každý si také vyrobil svůj lapbook o planetách. Lapbook, který vytváří sami žáci, je "kniha", složená z mnoha interaktivních

prvků, které spojuje společné téma. Jednotlivé části této "knihy" obsahují důležité a zajímavé informace k tématu, které se děti učí. **(Baj)**

Hudební vystoupení

5. března dětem zpříjemnil školní den svým vystoupením pan Libor Janeček se svým programem Hudební abeceda. Představil žákům hudební nástroje - kytaru, loutnu a zobcovou flétnu. Poutavě vyprávěl staré legendy o vzniku těchto hudebních nástrojů. Děti pozorně poslouchaly ukázky připravených skladeb a také si zazpívaly známé lidové písně i písničky z pohádek. **(Baj)**

Vítáme jaro!

První jarní den jsme využili ve spojené třídě 3. a 1. ročníku ke společné tvorbě myšlenkové mapy na téma jaro. Žáci ve smíšených skupinách zpracovávali znalosti, které doposud znají z hodin prvouky. Jednotlivé skupinky vytvářely plakáty,

na kterých se zabývaly okruhy: zvířata, lidé, rostliny, ostatní znaky jara. S motivací jara jsme dále pokračovali individuálně na pracovních listech. Vyučování jsme zakončili výsadbou narcisů před budovou školy a krátkým pobytem na sluníčku. **(Baj)**

Šikovní druháci – skupinová práce na téma KRTEK

V rámci jedné vyučovací hodiny jsme si přečetli vyprávění o krtkovi. Poté následovalo rozdělení do skupin a společné plnění zadaných úkolů. Jedna skupina (malíři) měla nakreslit metro pro krtky. Téma pojali žáci obrazně a nakreslili metro jako hlinu, ve které se krtka pohybuje. Druhá skupina (přírodovědci) pracovala s encyklopediemi, děti vyhledávaly zajímavosti o tomto tvorovi, které poté zapisovaly a četly ostatním. Poslední skupina (spisovatelé) měla za úkol vymyslet a napsat krátké vyprávění o krtkovi. Spisovatelé do příběhu zařadili i rýmy a ostatní spolužáci i paní učitelka je odměnili zaslouženým potleskem. **(Šeb)**

Naše mimoškolní četba

V měsíci dubnu jsme si užívali ve druhé třídě letos již třetí „čtenářský čajový dýchánek“. Děti četly ukázky ze svých knih, zatímco ostatní spolužáci měli za úkol vymyslet, o čem zřejmě kniha (podle ukázky) vypráví. Poté jsme vymýšleli název, představovali jsme si knihy dle skutečnosti a zapisovali jsme si přečtené knihy do čtenářských deníků. Za odměnu si děti pochutnávaly na teplém čaji a oplatcích. **(Šeb)**

Výtvarná výchova – jarní sluníčka

Karneval ve školní družině

Je už tradicí, že po masopustu přichází doba veselí, karneval. Ve čtvrtek 28. 2. bylo v naší družině hodně veselo. Na děti čekalo odpoledne plné zábavy, které začalo představením masek. Obdivovali jsme spoustu krásných kostýmů - princezny, piráty, indiány, duchy, čaroděje, čarodějnice,

známé „marvelovské“ hrdiny a spoustu dalších. Legraci jsme si užili při netradičních soutěžích a tanci. Nejvíce nás bavila „Balónková bitka“, při které jsme měli na noze zavázaný nafukovací balónek, který jsme si museli chránit před kamarády, aby nám ho dupnutím nepraskli. Na závěr jsme si pus-tili známé písničky a tančilo se o sto šest. 😊
Všem rodičům patří velké poděkování za pomoc s přípravou krásných kostýmů. (Fra)

Děkujeme manželům Luňáčkovým za věnované loutkové divadlo, kterým tak můžeme zpestřit výuku pohádkou, či pohádkovým příběhem.

Pohádky jsou silné v tom, že přinášejí prověřené a oblíbené příběhy. Jsou tu s námi staletí, každý je zná, děti i rodiče je mají rádi. Podporují dětskou fantazii a pomáhají vytvářet bohatou slovní zásobu.

Loutkové divadlo je hračka, která nám poskytuje:

1. **Společenský zážitek** — zatímco většina současné zábavy lidí izoluje, loutkové divadlo lidi spojuje. Prožívají čas společně.
2. **Kreativita** (tvořivost) — můžeme hrát o čemkoli a můžeme využít všechny prostředky divadla, vlastní fantazie i fantazie svých diváků.
3. **Rétorika** (řečnictví) — hluboké mlčení mnohých uživatelů současných her je nahrazeno aktivním projevem herce a komunikací s divákem.
4. **Flexibilita** (pohotovost) — herec může a má přizpůsobit svůj projev publiku a to bezprostředně. Publikum se pak stává spoluvůrcem hry.
5. **Výchova** — divadlem můžeme dětem od raného věku vštěpovat základy vysokých lidských hodnot.

(Wal)

Poděkování

Děkujeme panu Vyacheslavovi Shamaninovi za 5 kg medu pro naše děti a žáky.

WWW.ZS-MSSTAROVICKY.CZ

Děkujeme **Kulturní komisi OÚ** za poskytnuté sazenice narcisů, které děti vysázely do prostor kolem naší školy. Narcisy jsme zasázeli kolem chodníku ze zámkové dlažby a zkrášlili jsme si tak prostory před vstupem do školy. (Wal)

Foto: Vítáme jaro!

UKLIÐME SVĚT, UKLIÐME ČESKO JARNÍ ÚKLID NAŠÍ PŘÍRODY

Stejně jako v minulých letech jsme se i letos zapojili do celorepublikové akce Uklidme svět, uklidme Česko. V sobotu 31. března v 8:30 se sešlo u sběrného dvora 27 dobrovolníků, kterým není příroda lhostejná. Společnými silami jsme se vrhli na jarní úklid naší přírody a současně si užili příjemnou jarní procházku, neboť počasí nám opravdu přálo a sluníčko nás krásně hřálo.

I když se to na první pohled nezdá, tak na ten druhý ano, posbírali jsme snad tunu materiálu, který do přírody rozhodně nepatří (a kdo tomu nevěří, ať se přijde příští rok přesvědčit na vlastní oči). Nejčastěji to byly plastové obaly od potravin a PET lahve, ale našlo se také pár pneumatik, jedna kárka, vysavač, klávesy... Vyčistili jsme Šakvickou, cesty z obou stran k rozhledně, pod Zacama + terasy, ve kterých se našlo nejvíce objemného odpadu. Celkem jsme nasbírali cca 80 pytlů odpadků + nějaký ten větší kus, který se do pytle nevešel.

Byli jsme vděční za nové tváře, ale postrádali jsme i tváře známé. Bohužel se každý rok přesvědčujeme, že je tato akce nezbytná a smysluplná. Ať se snažíme, jak se snažíme, uklidit přírodu napořád nedokážeme. A proto (NE)děkujeme všem, kteří nám odpadky rozhazují, kde se dá a my můžeme každý rok uklízet a uklízet a uklízet! A děkujeme všem, kterým není příroda lhostejná a pomáhají uklízet a hlavně rodičům, kteří vezmou své děti, aby si uvědomily, co se rozhodně dělat nemá! S výchovou mladé generace se třeba tento problém časem vyřeší! ;-) A ten kdo se snaží, dostane i odměnu – odpoledne jsme se sešli v místním hostinci a dostali jsme zmrzlinu a sodovku a pivo.

za kulturní
komisi
Pavčina
Prátová

Jak dlouho se rozkládají odpadky?

ohryzek jablka/hrušky 16 dní	papír 4 měsíce	slupka od banánu 5 měsíců
slupka od pomeranče 1 rok	viněná ponožka 1,5 roku	krabice od nápoje bez hliníkové fólie (kefíry, čerstvá mléka) 7 let
nedopalek cigarety s filtrem 15 let	plechovka 15 let	igelitový sáček/taška 25 let (nové ekologické tašky se samorozkládacím degra- bilním plastem 1 rok)
žvýkačka 50 let	plastový kelímek 70 let	PET láhev 100 let
alobal nebo tetra-pak s hliníkovou fólií 100 let	jednorázové pleny 250 let	sklo tisíce let (ale možná nikdy)
polystyren desetitisíce let (ale možná nikdy)	struny do sekačky pravděpodobně nikdy (nové bio struny do 10 let)	

Z naší farnosti

Jako každoročně, tak i letos jsme se sešli na společném farním odpoledni, pro které jsme zvolili tradičně nedělní odpoledne, tentokrát 17. února. Přisálí kulturního domu se zaplnilo, zavoněla káva a čaj, ke kterému ženy nabídlly své výrobky jak sladké, tak slané, muži přidali ochutnávku vlastních vín a už jsme sledovali na plátně promítané aktivity a hospodaření farnosti v uplynulém roce 2018. Promítání obstarává David Sedláček, mluvené slovo pan děkan P. Jan Nekuda a komentář k fotografiím paní Lenka Krůzová. Náš pan děkan miluje a zná písničky všeho druhu, nejenom z kancionálu, které, troufám si říct, zná všechny nazpaměť, ale také světské. Tak jsme jich opravdu hodně pozpívali, vždyť období veselí bylo v plném proudu.

V neděli 3. března, před popeleční středou, byla dětská mše. V průvodu s obětími dary nesly děti vyobrazenou poušť (symbol čtyřicetidenního postu a modliteb Pána Ježíše na poušti), kterou pro ně vyrobili manželé Krůzovi. Děti ji budou osazovat po celé postní období až do Velikonoc kytičkami svých dobrých skutků a účastí na mších svatých. Ve středu udělením popelce jsme vstoupili do postní doby.

V neděli 17. března byla uskutečněna přednáška spisovatele a básníka pana Miloslava Doležala pod názvem „JAKO BYCHOM DNES ZEMŘÍT MĚLI“. Tato velmi zajímavá přednáška byla o životě P. Josefa Toufara, jeho smutném konci a číhošťském zázraku, což, jak většina čtenářů ví, spolu úzce souvisí. Přednášku, nebo také chcete-li besedu, jsme původně plánovali u nás v kulturním domě. Nakonec jsme to přehodnotili a přesunuli do Hustopečí, kde byl úplně plný sál, zatím co u nás by to byl asi propadák i když byl vstup zdarma. Dobře jsme udělali, protože nezáměr veřejnosti by si takový vzdělaný a sympatický člověk nezasloužil.

Na smrtnou neděli 7. dubna, která byla zaměřena pro děti, připravila teta Lenka, jak děti říkají paní Lence Krůzové, Křížovou cestu. Přichystala pro ně košík, ve kterém byly symboly pro jednotlivá zastavení. Například u zastavení zbláceného Ježíše – rudé korálky, jako kapky krve, u plačících

matek modré korálky jako slzy. Další zastavení kříž, kladívko a hřebíky. Nakonec kámen. Druhá naše teta paní učitelka Eliška Brůčková, přijela s kytarou, při které jsme zpívali ke každému zastavení působivou píseň „Byl jsi tam...“ Děkujeme jim oběma a také dětem za netradičně prožitou Křížovou cestu, na které jsme spolu s nimi mohli Ježíše doprovázet.

Až budete číst milí čtenáři tento Zpravodaj, bude už po Velikonocích a jaro bude v plném proudu. V teplých dnech budeme opět jako v minulém roce otevírat náš kostel. Snad už budeme mít i venkovní nástěnku, která bude informovat o farních aktivitách. Dovolte mi, abych Vám popřála jménem naší farnosti krásné jaro, ne vyprahlé, ale kdyby tak mohlo být krásné, vlahé, s májovými spráskami, jak je z dětství pamatujeme. Bohužel, to se jistě nestane. Změnili se lidé, změnila se příroda. Musíme to přijmout.

Anna Haluzová

PODĚKOVÁNÍ SE VZPOMÍNKOU

František Úlehla - 10. 12. 1921 – 28. 2. 2019

Naši rodiče, kteří jsou již bohužel také na pravdě Boží, říkali „Frantikovi by měli lidi postavit pomník“. Vám, kteří jste „stréca Frantika“, jak jsme mu my o generaci mladší, než byl on, říkali, neznali, se to bude možná zdát divné a budete se ptát proč? My však, kteří jsme ho denně do jeho pozdního věku vídali na voze taženém jeho koníkem, víme, že si zaslouží alespoň naše veliké poděkování, když už mu nestavíme ten pomník. Ano do pozdního věku a to do plných devadesáti a půl roku, kdy jeho věrný druh kobylka Cifra dožila svůj život. Určitě by obětavá práce našeho posledního, starovičského formana pokračovala o dalších pár let i po té devadesátce, protože byl pořád plný síly a chuti pracovat. Bez Cifry však byl jako bez ruky. Přesto chuť k práci ho neopustila. Vídali jsme ho na kole po celý rok. Třeba v horkém, parném dni, přes rameno kosu, nebo hrábě, jak šlape na svém starém kole (žádné přehazovačky, jak máme dnes ve zvyku), po objíždce do kopce ke hřbitovu!!! Viděla jsem ho na vlastní oči snad ještě v pětadevadesátce, či později a zůstala jsem stát, jako omráčená. Nedala bych to v žádném případě ani s přehazovačkou. Jeho nohy a tělo však bylo vytrénované. Co to bylo za ta léta kroků, které nachodil za pluhem taženým koněm nejdříve v JZD a potom v důchodě, na „odpočinku“ (což se v jeho případě tak nedá nazvat) při orání, járování, přiorávání a rozorávání brázd našich vnohradů. Co to bylo hodin, co obětoval své velké lásce – koním. Nikdy také nevynechal žádný fotbalový zápas na našem

hřišti, který dokázal, jakožto dávný výborný fotbalista, hlasitě patřičně komentovat. A vždy v brzkých ranních hodinách, na svém kole ujížděl nakrmit. Pak se teprve jako správný hospodář vracel ke své snídani, aby po ní sedl opět na kolo, kromě neděle a jel zapřáhat. Už nikdy neuvidíme v naší obci vůz na něm pluh anebo brány, stréca Frantika na voze majíc v ruce opratě. Také nikdo z nás nepamatuje nikoho jiného a ani snad v budoucnu nepotká devadesátí sedmiletého člověka na kole, jak jsme ho viděli ještě minulý rok. Vždy ochotný, přesný a neúnavný pomoci kdykoliv a komukoliv z nás kdo za ním přišel. Dokonce se mu ani mnohdy nemuselo

říkat a bylo zoráno, nebo připraveno na sázení brambor každému komu tuto práci dělal pravidelně. Vím, měl ten veliký dar zdraví, jaký nikdo neměl, ale dokázal ho využít pro dobro obyvatel našich Staroviček. **STRÉCU DĚKUJEME A NEZAPOMENEME! BUDIŽ JE VÁM ZEMĚ LEHKÁ. TA RODNÁ HROUDA, DO KTERÉ VÁS VAŠE OBĚTAVÉ, MILUJÍCÍ DĚTI, JAKO SPRÁVNÉHO HOSPODÁŘE ULOŽILY K VĚČNÉMU ODPOČINKU.**

Anna Haluzová

Nahlédnutí ke Kadetům

V naší, dá se říct, již pravidelné kadetovské rubrice Vás milí čtenáři a především vážení příznivci našeho divadelního ochotnického spolku, chci informovat o připravované celovečerní hře. Jelikož jsem v minulém roce svůj čas věnovala AL-MANACHU a dvěma scénkám vlastní tvorby, VELIKONOCE a VÁNOCE, měla jsem v úmyslu tuto zimu a jaro odpočívat a věnovat se vlastní rodině a domácí práci. Joža Panic mi to však nedopřál a přiběhl plný elánu se scénářem v ruce se slovy „Aničko, pusťme se do toho PÍSKU DO OČÍ“ Říkám mu „a budeš režirovat?“ On na to „ne, ne, já si dám toho doktora. Režirovat budeš samozřejmě ty“ odpovídám „no jo, a kdo bude hrát tu druhou nafrněnou ženskou, když podle mě pro tu první připadá Zlatka? Želku máme dlouhodobě nemocnou, Petra a Lenka pro své zaneprázdnění můžou hrát jedinou ty služby, které toho mnoho nemají a nemusí moc na zkoušky!“ On na to „ále neboj se, ty to zvládneš obojí.“ No když myslíš. Moc jsem si teda netroufala. Co dělat? Divadlo mě pořád ještě hodně moc táhne a baví, tak to zkusíme. Vezmu to jako takovou svou labuť písni, co se herectví týká. Tenhle scénář francouzské veselohry Eugéna Labiche v překladu Ivany Vadlejchové nám ležel v divadelním šuplíku dobrých deset let. Tehdy ho manželé Panicovi přivezli z městské knihovny z Břeclavi. Nepouštěli jsme se do něho z důvodu obsazení osob. Především mužské části. Text – 100 stran, musí převážně zvládnout čtyři osoby!! Dvě ženy a dva muži. Tedy zkoušky musí tyto osoby pravidelně navštěvovat a zodpovědně se učit. Vašek Haluza se tehdy ještě rolím zdráhal. Dnes je schopen naučit se kvanta textu a velmi brzy chodit na zkoušky bez scénáře. Výborně se doplňují s Jožkou Panicem. To víme již od NAŠICH FURIANTŮ. Tak by to snad šlo. Pak tam máme mladý pár, který nám sehraje Tomáš Dolák a Tereška Foretová. Dobrá, ti jsou zodpovědní. Zbyněk Háder, ten musí mít vstupy nejlépe v jedné části hry, jelikož trapem objíždí několik divadelních scén, kde hraje. Tudíž se setkáme jen v pár zkouškách, no a potom na premiéře. Nemůžeme ho většinou obsadit pro celou hru. Čtyři osoby jsou základem této hry, avšak důležitých je dalších 11 osob, včetně těchto tří posledně jmenovaných, bez kterých by hra nebyla touto hrou. Mimo ně jsou další důležité osoby, které však nejsou vidět a to je nápo- věda Jarka Habrovcová, která má za úkol herce jistit jak při zkouškách, tak při představení. No a velmi důležitá je role inspicienta, který musí uhlídat jednotlivé nástupy herců na scénu, zvláště, kdyby se některý někde snad zapomněl. Musí ho neprodleně dohledat. Tuto roli tentokrát zastává Lidka Jušková. Dále je nutná příprava hudby, osvětlení a zvuk v jedné osobě v čemž se můžu spolehnout na syna Pavla, který má na hudbu nos, vyhledá na internetu a pak to spolu doladíme. Je třeba technická spolupráce + opona a především kostýmka, kterou využíváme teprve od prosincového představení. V této hře bude hodně převleků, které bude muset také uhlídat. Je to velmi ochotná, zručná a nápaditá Táňa Prokopová, což je pro divadlo a zvláště pro mě,

coby režiséra požehnáním. Jindy jsem musela vymýšlet u většiny herců, co si kdo oblékne. Teď máme Táňu, která srší nápady a rovnou je realizuje. Jen zatelefonuje „mám nápad! Co myslíš?“ A já zajásám. Nikdy bych nevěřila, že nás může potkat takové štěstí. Věřte, že s kostýmy pro tuto hru si opravdu mákla. Šila, přešivala, upravovala po celé čtyři měsíce. Přitom ji to velmi baví. Zrovna takovým požehnáním je její manžel – oponář a pracovník v zákulisí, který se o nás pečlivě stará při každé zkoušce. Taková zkouška zabere nepřetržitě nejméně tři hodiny. Obzvláště v zimním období je třeba umluvený krk propláchnout teplým čajem a o to nemusí nikdo prosit, anebo se sám tím zdržovat od zkoušky. Tento náš Jožka Prokop automaticky uvaří a před každého dle přání postaví hrnek čerstvé kávy, nebo čaje. Dokonce to po nás i umyje a uklidí.

Klasické divadelní hry starých autorů, což je naše doména, když nepočítám jednoaktovky a scénky vlastní tvorby ze života našich stařečků a našeho dětství, jsou většinou velmi obsáhlé, někdy až únavné. Zabraly by dozajista nejméně tři hodiny, samozřejmě bez přestávky, tedy čistého času. Od první hry, kterou jsem režirovala a to roku 2008, italské Treperendy, jsem si zvykla dlouhé, neupravené hry dramaturgicky upravovat. Tak je tomu i s touto hrou. Nedělal to z důvodu, že by se to naši herci nenaučili, ale proto, aby nám diváci neusnuli. Zkrátka, aby to mělo spád. Tak se také snažíme spolu s Pavlem - zvukařem hry obohatit nějakou melodií, nebo písničkou. Není to však možné úplně všude. Vždycky se to do hry nehodí.

Na první čtenou zkoušku jsme se sešli 28. ledna. Scházíme se pravidelně dvakrát týdně, pondělky a středy. Když je sál volný v pátek, tak ještě i ten. To je ale výjimka. Děj této hry se odehrává v Paříži devatenáctého století, takže text je pro herce velmi náročný, jelikož v dnešní době je vyjadřování zcela jiné. Jsou v ní také texty, které herec říká nahlas, ač jsou to jeho vlastní myšlenky. Doufáme, že budeme pro diváky srozumitelní a že nás pochopí. A jak říkám, nepochopí-li první den, může přijít i ten příští a pak už to bude snadné. Hra nás zavádí do dvou rodin, které toho mnoho nemají, ale hrají si na honory, aby vymámily co největší věno pro své děti. Házejí si obrazně řečeno písek do očí. Dnes bychom řekli, že „mlží“. Přesně před dvaceti lety jsme vás pobavili podobnou veselohrou o přetvářce, klamání, přehánění a povyšování se nad druhé od našeho velikého vlastence V. K. Klicperu – KAŽDÝ NĚCO PRO VLAST. Je zajímavé, jak se myšlenky obou autorů podobají, ač je každý z jiné země a jiného prostředí. Oba nás lákají zasmát se lidské hlouposti v podobě pýchy, závisti a povýšenosti.

Když jsem se v zimním období probírala našimi divadelními hrami, narazila jsem na Maryšu a uvědomila si, že vlastně před patnácti lety jsme ji uváděli k tehdy veliké slavnosti v naší obci a to 765 let první zmínky o našich Starovičkách. Začala jsem počítat a vyšlo mi, že vlastně letošní rok 2019 je mnohem slavnějším rokem, co se týká naší vesnice a to

rovných 780 let první zmínky o ní. To by se hodilo přispět zase nějakým dárkem naší dědině v podobě divadelního představení. To by ale chtělo nějakou naši českou hru, anebo něco ze života naší obce z vlastní tvorby. Jenže jsem to vypočetla pozdě. Studování francouzské veselohry bylo již v plném proudu a nedalo se to měnit. Tak snad nepohrdnete tímto našim malým dárkem, i když je od Labiche. Napadlo mě, že kdyby byl zájem, mohli bychom během roku ještě přispět další kulturou v podobě takových večerů, nebo lépe podvečerů pro pamětníky, a to promítáním našich her, které máme nafilmované od prvního představení „BABIČKA“ s následnou „besedou ze sousedama“. Uvidíme. Záleží na Vás, naši milí příznivci, zda budete mít zájem. Zatím Vás srdečně zveme na tuto naši novou premiéru do Kulturního domu v květnu a to v sobotu 25. v 18 hodin a v neděli 26. v 16 hodin. S přáním krásného jara se na Vás těší Vaši KADETI.

Anna Haluzová

Kadeti zvou na divadlo

Praha a muzikál Galileo

V sobotu 9. března jsme se vydali na zájezd do Prahy, kde nás čekala prohlídka města a v závěru návštěvy muzikálové představení Galileo. Autobus nám zastavil kousek od Hradčan. Odtud jsme putovali pěšky kolem Černínského paláce, kde sídlí Ministerstvo zahraničních věcí, dále pak kolem paláců Trauttmannsdorfský, Hrzánský, Toskánský, Schwarzenberský, či Salmovský. Prostě a dobře kolem těch, kterými je obklopeno Hradčanské náměstí. Prošli jsme nádvořími Pražského hradu až k branám Katedrály svatého Víta, Václava a Vojtěcha, nám známější spíše pod názvem Chrám svatého Víta. Odtud jsme pokračovali kolem domů kde žil

Jan Neruda, kde za studií bydlel Dr. Emil Holub a přes Malostranské náměstí až ke Karlovu mostu. Po obědě jsme pokračovali přes Karlův most až pod Staroměstskou mosteckou věž. Já hlupák jsem myslel, že tato věž je Prašná brána! No nic, už jsem chytřejší a vím, že to tak není. Odtud jsme kolem Národní knihovny a nespočtu historických objektů došli ke Staroměstské radnici, na které je umístěn Staroměstský orloj. No a odtud nás už čekal jen malý kousek k "pravé" Prašné bráně, kde vedle Obecního domu stojí divadlo Hybernaria. Zde jsme tedy zhlédli muzikálové představení Janka Ledeckého - Galileo. Tento muzikál byl po cca 15 letech znovu obnoven a v původním obsazení. V hlavních rolích jsme viděli Petra Koláře, Ivanu Chýlkovou, Sabínu Laurinovou, Pepu Vojtka, Mojmíra Maděříče, nebo Ivana Vodochodského. Děj vypráví dramatický příběh o životě astronoma, fyzika a filosofa Galilea Galileie (1564 - 1642), který byl za svá tvrzení o Zemi točící se kolem Slunce církví odsouzen a za to měl být upálen. Aby se trestu vyhnul, musel svá tvrzení odvolat. Jen pro zajímavost, papež Jan Pavel II. vydal v roce 1992, 359 let po Galileově procesu omluvu, v níž ruší výnos inkvizice. Po představení plném hudby a zpěvu jsme nasedli do autobusu a jeli vstříc po "naší slavné dálnici" D1 směr domov. Ještě si však dovoluji takový menší, nebo vlastně on je to docela velký poznatek: pokud máte někdo z Vás namířeno do ulic našeho hlavního města, tak vězte, že bez cizojazyčných slovníků se zde moc nedomluvíte. O češtinu opravdu nezakopnete. Jo, a momentálně největší pražský hit je "plněný trdelník". Na každých snad 30 metrech byl k zakoupení. Tak, kam příště? Už to víme. Na balet. Do Brna. Čtete článek "Zájezd na Louskáčka".

Tomáš Dolák

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme manželům Tomkovým, kteří nám od září roku 1996 dosud zabezpečili dostupnost všemožného zboží v místě našeho bydliště. Ač se to na první pohled nezdá, svou činností se zasloužili o každodenní sdružování místní komunity. Přejme jim, aby si svůj zasloužený odpočinek užili hlavně ve zdraví. Jarmilo a Miroslave Tomkovi, DĚKUJEME.

Z osobního archivu rodáka ze Staroviček

V předcházejících číslech Starovičského zpravodaje jsem se zabýval poznáváním nejbližšího okolí mého bydliště, později výjezdy do vzdálenějších částí katastru a s tím spojených různých příběhů. Je přirozené a samozřejmé, že nešlo pouze o poznání toho, co dokáží dětské oči zaznamenat, ale i o navázání prvních kontaktů s lidmi, jak dětmi, tak dospělými. Tuto oblast bych si dovolil vztelně charakterizovat jako postupné rozšiřování duševního obzoru. Každý rodič zná sérii nekonečných dětských otázek začínajících slůvkem „proč“.

Proč je řepka žlutá? Protože každá rostlina je nějak barevná. Proč nějak barevná? Aby je mohli lidé rozlišovat. Proč je musí rozlišovat? Každá se na něco používá. Na co se používá? Vyrábí se z ní olej. Co je olej????

Podobný a pro mě velice milý rozhovor jsem poslouchal při mé ojedinelé cestě vlakem z Brna do Hustopečí, kdy maminka seděla u okna s asi pěti až šesti letým kloučkem. Nevím, kam spolu cestovali, ale při mém vystupování v Šakvicích zvědavý hošík zdaleka nekončil. Nejen já, ale i ostatní cestující, jsme obdivovali trpělivost maminky. Dokonce jsem se zamyslel nad tím, jak by mu maminka odpověděla na otázku: kdo zařídil, že jsou rostliny barevné?

Touto větou jsem se přesunul k instinci, která by společně s rodiči měla dětem postupně přinést na podobné otázky odpověď. Která?

Podivný termín narození.

Trochu jsem to s nadpisem přepísl. Myslím, že termín narození sám o sobě ještě nikomu štěstí nepřinesl a zrovna tak ho nenasměroval k neštěstí nebo k neúspěchu. Narodil jsem se koncem listopadu roku 1940, což ještě nic nepředurčovalo, ale že jsem byl přijat v roce 1946 do prvního ročníku obecné školy, již ano. Skutečně celé moje dospívání bylo negativně poznamenáno tímto neuváženým krokem ředitele obecné školy pana Sýkory a rodičů. Ze všech kluků mého ročníku jsem byl přijat pouze já s jedním pozdějším kamarádem. Nikdy mně nebylo vysvětleno, proč. Z kluků byli mými vrstevníky Míla Mazůrek, Jožka Holacký, Jara Oulehla, Jožka Dostoupil a Rostě Žďárský. Posledně jmenovaný Rostě byl tím spolužákem, narozeným počátkem února, já naopak koncem listopadu, takže byl mezi námi věkově rozdíl přibližně deset měsíců. Musel to být pro něj sakramentský náskok na startu maratonu za vzděláním. Jožka Dostoupil s námi do školy po celé období nechodil, odstěhoval se s rodiči na Slovensko. Z děvčat

to byla Mařka Šutrová, Miladka Ovisková, Františka Kostrhounová, Jiřa Tomková, Růža Nováková, Jožina a Mařenka Vincencovy (dvojčata) a Marie Popovská (křestní jména u všech uvádím tak, jak jsme je používali).

Jedna z mála prvních fotografií dětí (snad dokonce jediná), narozených v roce 1939 a 1940, pořízená při příležitosti prvního Svatého přijímání v roce 1948.

Děvčata stojící a sedící zleva:

Štěpánka Najmanová, Verunka Hübnerová – Sedláčková, Jožina Vincencová – Šafaříková, Mařenka Vincencová – Burdichová, Marie Popovská – Malinková, Mařka Šutrová – Procházková, Jarka Mikulčíková – Šmerdová, Růža Nováková – Pavelčíková, Jiřa Tomková – Pleskačová, Františka Kostrhounová – Kouřilová, Miladka Ovisková – Ivančicová, Marie Mazůrková – Sixtová, Mařenka Bendová.

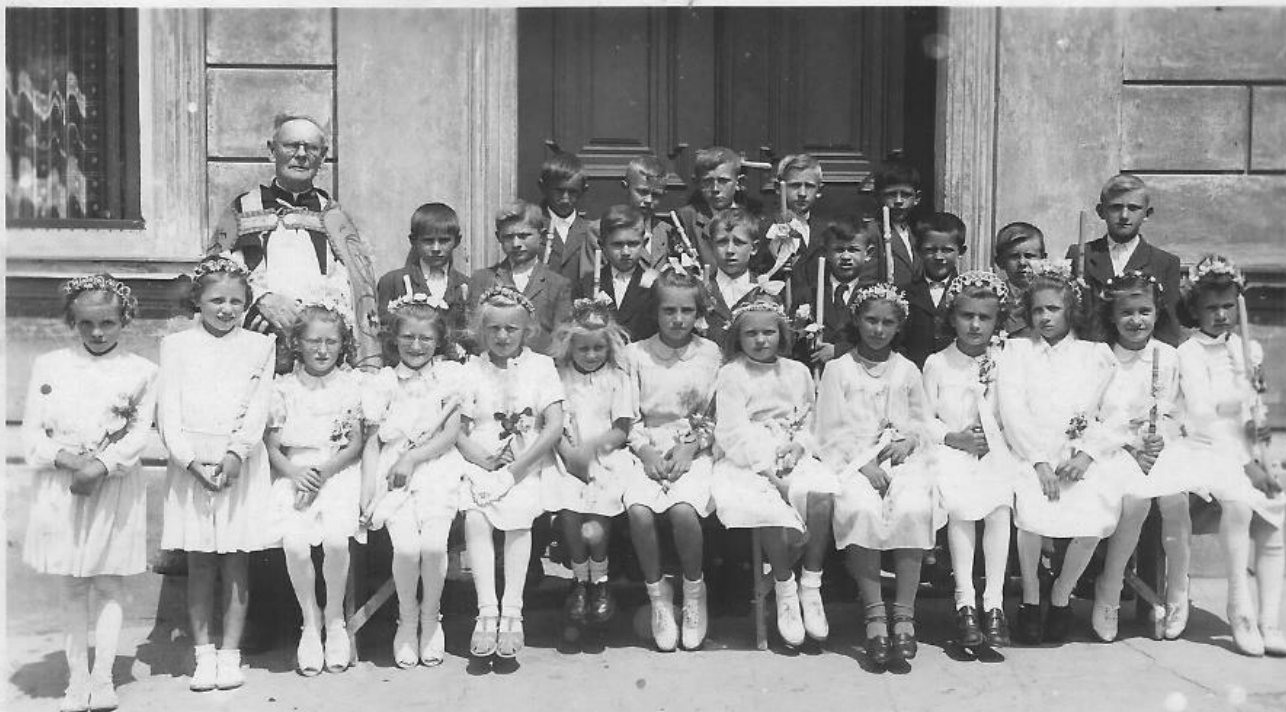
Stojící pan farář Karel Podlezl

Stojící kluci první řada zleva:

Rostě Žďárský, Vojta Haluza, Frantík Pěnčík, Staňa Úlehla, Frantík Kadrnka, Míla Mazůrek, Jožka Dostoupil, Olin Hoffman.

Stojící kluci ve dveřích:

Joža Šebesta, Zdeněk Pěnčík, Laďa Pleskač, Vašek Ernest, Oldřich Prát.

Při nástupu do školy mně chyběly přibližně tři měsíce do šesti let. Navíc předcházející ročník kluků, pomalu celý, opakoval kvůli válečným událostem, první třídu. Z prvních dnů školy si absolutně nic nepamatuji. Asi se v ní nestalo nic mimořádného. Nevím, zda jsem šel do školy sám, nebo mě tam zavedl některý z rodičů. Asi nás nečekalo, oproti současnosti, nějaké slavnostní přivítání. Naopak, přesně si představuji vybavení učeben a desítky různých scének. Škola byla dvojtřídní. V jedné, směrem k faře, se učil první a druhý ročník. Ve druhé, směrem do Presózů, třetí až pátý. Seděli jsme v dlouhých lavicích po čtyřech, které byly vybaveny kalamáři na inkoust. Plnicí pera tehdy pro nás neexistovala. Začala se používat až na měšťance. Na přední stěně nad tabulemi byl pověšen obraz prezidenta T.G. Masaryka, opřeného o klavír a velký kříž. Na levé stěně mezi okny visel obraz prehistorických zvířat a přírody (přesličky, plavuně, mamut) od Z. Buriana. Mám dojem, že tento obraz byl přenesen do nové školy u hřiště. Viděl jsem ho tam při nějaké slavnostní události, ale prý již o něm nikdo neví. Také se mohu mýlit. Základním a nezbytným vybavením každé třídy byla velká kamna, ve kterých se topilo uhlím. V jedné ze tříd visela i mapa Československa.

Útěkář.

Mezi stěnami chodeb a obou tříd musely proběhnout stovky různých scén. Nebudu je nějak popisovat. Jistě se staly v různých obměnách u všech ročníků, které školu navštěvovaly. Počurání děvčete nebo kluka v první třídě při vyučování nelze považovat za nic zvláštního a mimořádného. Přesto několik příhod a hlavně, co s nimi souviselo, za zaznamenání stojí. Pod okny třídy do Presózů byla přistavena (a doposud tam asi stojí) malá kůlna s plechovou střechou, která sloužila na uskladnění uhlí a dřeva. Střecha měla spád směrem od oken a těsně u jejich okapových žlabů stál dvojitý sloup elektrického vedení. Ná vaznost oken třídy na kůlnu a sloup v nás vyvolávala představu o únikové cestě ze školy. Z naší strany šlo pouze o fantazii, která měla ke skutečné realizaci asi tak daleko, jako cesta na měsíc. Je docela možné, pokud bychom tuto cestu volili v době přestávky, tak si nás nemusel nikdo z učitelů všimnout. Po dobu celých pěti let si to však nikdo nedovolil. Přesto se našla jedna výjimka po konfliktu s paní učitelkou při vyučování. Nejmenovaný žák, přesto jménem zaznamenaný, kabelu a ostatní pomůcky nechal v lavici a než se učitelka nadála vyskočil oknem a po šikmé střeše seběhl ke sloupu a po něm sjel na zem. Byla to záležitost

několika vteřin. Svědkem této jeho mimořádné cesty ze školy jsem se stal ještě jednou. Byl z toho velký poprask. Vyhrožovalo se nejen jemu, ale i nám ostatním, že takový přestupek je zralý nejen na trojku z chování, ale až na polepšovnu. Pro většinu z nás představovala polepšovna ten nejkrutější kriminál, něco podobného jako Špilberk, ale pro děcka. Alespoň tak se nám to vysvětlovalo nejen ze strany učitelů, ale především rodičů. A ono to skutečně na většinu z nás působilo. I nyní si ale myslím, že polepšovna padesátých let pro děti byla krutější, než vězení pro současné kriminálníky. Jinak by se tam tak rádi nevraceli. Nevím ale o nikom ze Staroviček, kdo by toto zařízení absolvoval. Dokonce ani X.X. ne.

Kdo dál dočurá.

Druhá příhoda je trochu komická a trochu neslušná. Jednou byl o velké přestávce záchod pro kluky doslova přecpán. Nebylo se čemu divit. Konaly se tam závody, který z kluků dál dočurá. Byl jsem pouze s těmi menšími svědkem, jak starší kluci pouštěli svůj proud na asfaltovanou stěnu, která ale byla pro rekordní střiky moc blízká. Snažili se od ní odstupit do vzdálenějších míst a ani to nestačilo. Pak nás dva sourozenci přesvědčovali (věkově jeden rok od sebe), že není pro ně problém dočurát až na hodně vysoký strop. To se nám zdálo na takovou výšku nemožné. Mladšího z nich jsme vůbec nemuseli pobízet a s otevřenými ústy sledovali jeho pokus o rekordní střik. Ale ona se pusa při zakloněné hlavě a při očekávání mimořádné události otevírá jaksi automaticky. Rekordní střik se mu povedl znamenitě. Jenom jsme všichni přihlížející společně vykřikli: FUJ! Ne, že bychom odsuzovaly jeho výkon, ale pro slanou pachut' v ústech. Rekordman šel na rekord fintou, kterou jsem do té doby neznal. Stisknul si pevně prsty levé ruky předkožku nad žaludem (tehdy ještě miniaturním) a naplnil ji močí, co to šlo. Nafoukla se mu do velikosti větší než je tenisový míček. Pak toto střikací zařízení nasměroval do míst očekávaného rekordu a současně s mírným povolením prstů levé ruky, pravou rukou razantně stisknul pomyslný míček. Při tomto způsobu překonávání vzdáleností nemohl být strop místnosti jeho konečnou hranicí. Dokonce by stěží odolala hranice deseti metrů. Pokud někteří, především starší čtenáři, si myslí, že rekordmanem byl ten, kterého mají ve své hlavě, nemusí to být pravda. Bratrské dvojice, co do počtu, chodící s námi, byli čtyři.

První ročníky vyučoval ředitel Sýkora (měl přezdívkou Věbr). Až na dva případy, které ještě objasním, mám na něj dobré vzpomínky. Možná také proto, že

jeho kantorské metody byly až moc konzervativní. Co nešlo po dobrém, zařídilo ukazovátko nebo dřevěný metr.

Největší a také nejmilejší vzpomínky mám, ale i většina spolužáků, na paní učitelku Olgu Odvárkovou z Poličky. Bydlela na Zajecké ulici u paní Tomkové (nyní Mazůrkovi). Učila nás od třetí třídy, kdy jsem si přece jen více začal uvědomovat, co se kolem nás děje. Nezapomenutelné bylo její vyprávění o Poličce, jejím okolí, Šibeničním vrchu i její způsob vedení ručních prací. Dokonce si nás získala tak, že jsme se na její hodiny těšili. V mém případě to bylo snad poprvé a naposledy za celá léta prožitá na různých školách. Byla naší starší kamarádkou.

Jak rád jsem obšíval různé kapesníčky nebo ji při pletení diktoval hladce nebo obratce. Takových nás ale bylo víc. Jenom nám klukům vadilo, že chodila s vojákem, poručíkem, a proto jsme na něj žárili. Někteří kluci ze Zajecké ulice ji dokonce mohli doprovázet na nádraží, nebo jí naopak chodit naproti, aby se nebála. Pár vyvolených ji mohlo nést kabelu. To byla pocta, se kterou se mohl pochlubit málokdo. Já jsem nepatřil ani mezi doprovázející, ani mezi nosiče. Ne proto, že jsem bydlel u kostela, což bylo dosti daleko od jejího bytu, ale oproti starším klukům jsem byl poloviční. Nakonec záleželo na ní, koho si vybrala. Zajímavé bylo i to, že jsme mnoho klukovských aktivit přenesly na Zajeckou ulici. Pokud seděla paní učitelka za pěkného počasí, a tudíž i spoře oblečená, na schodku před domem, tak jsme provozovaly takové hry, aby naše oči byly ve výšce jejich kolen. Tomu odpovídaly hry na vojáky, při kterých se plazilo nebo zalehávalo do škarpy před domem naproti (Haluzovi). Ve škarpě to bylo nejlepší. Odtud byl ideální výhled, neboť oči mohly pozorovat všechno, co se nacházelo pár centimetrů nad zemí a výše.

Krádež.

Z toho, co jsem doposud popisoval, se dá odvodit, že moc lumpáren za sebou nemám. Přesto mám dva zážitky, kdy jsem byl nařčen z něčeho, co jsem neudělal a co lumpárnou zavánělo. Chodil jsem asi do druhé nebo třetí třídy obecné školy, ze které někdo sebral zásoby různých léků, konzerv a rybiho tuku. Tyto preparáty byly po válce dodávány do škol od Američanů v rámci akce UNRA. Říkali jsme tomu unra dodala. Pravidelně jsme dostávali nějaké pilulky, o kterých jsme nic nevěděli a hlavně odporný rybí tuk, po kterém nám bylo vždy na zvracení. Bylo to o prázdninách, když jsem se vracel jedno odpoledne z rybníků, kde jsem celý den byl s klukama, kteří tam pásli krávy. Otec mně přivítal se zlostným výrazem.

Začal přísný výslech. Byl u nás ředitel školy Sýkora, který rodičům sdělil, že jsem jedním z podezřelých, kteří tyto věci ukradli. Byla to na dědinské poměry velká aféra. Celá vesnice o tom věděla a na toto téma se bavila. Otci jsem vysvětlil, kde jsem celý den byl, kdo tam byl se mnou a odpřisahal jsem mu, že něco takového bych nikdy neudělal. Otec situaci řešil způsobem jemu vlastním. Sebral se a šel do školy, kde si pravděpodobně celou záležitost s ředitelem vyříkal. Jakou formou jsem se nikdy nedozvěděl. Věřil mně. Po nějaké době se ale zjistilo, kdo to udělal. Tehdy byla školnicí paní, jejíž manžel byl ve vězení, protože způsobem jemu vlastnímu a ta mu vitamíny a rybí tuk nosila při povolených návštěvách na přilepsenou. Nějak se tento případ zahrál do ztracena.

Vybrané hnízdo.

Druhý zážitek začal pod hasičkou v Járku, kde skupina kluků uviděla na stromě ptačí hnízdo s mláďaty. Přišel jsem tam s Mološkem (Mazůrek Míla) trochu opožděně. Zrovna Z. P. šplhal do koruny vysokého akátu a při podívání do hnízda nám sděloval, že se jedná o ťuhýky, kteří se musí z hnízda vybrat, protože jsou škodliví. On většinu ptáků označoval za škodlivé. Postupně nám je naházel do urychleně rozloženého kabátu. Netrvalo dlouho, když začalo dilema, co s nimi. Byli to sice již opeřenci, ale ještě neuměli létat, pípali nám v rukách. Kdybychom je dali nazpět, rodiče je opustí. Nevím, kdo řekl osudnou větu o tom, že se trápí, a proto jim musíme ulevit plesknutím o stěnu hasičky. Byli čtyři, takže stejný počet odvážlivců musel k tomuto úkonu přistoupit. Jedním jsem byl i já. Neviděl jsem u nikoho nějaké mrštění o stěnu, ale spíše o pohození do křoví. Měl jsem z tohoto skutku zvláštní pocit. Z dalších kluků, kteří tam byli, si pamatuji Staně Mazůrka (alias Polacha) Staně Sedláčka a v okamžiku vyřčení osudové

věty o ukončení trápení ptáčku, přišel mezi nás František Kadrnka (č.p. 14), bydlící hned vedle hasičky, vnuk ředitele školy. Samozřejmě, že ředitel od něj za chvíli věděl všechno i s důkladným popisem. Celé příhodě nejvíce dominovala pronesená věta „musíme s nimi plesknout o stěnu hasičky“. Na druhý den začalo ve škole vyšetřování. Nikdo se nás neptal, kdo byl iniciátorem a kdo nám velel. Za sebe musím říci, že jsem vypovídal pravdivě. Nebyl důvod něco zatajovat, ale muselo to znít v uších ředitele moc naivně, teď bych řekl dokonce hloupě. Někteří kluci, co byli starší, se snažili obhájit. Ale jak vzal do ruky rákosku a jednoho po druhém před první lavicí v předklonu několika ranami vyprášil, hned obrátili. Situace byla tak vyhrocená, že jeden z nich ze strachu přeskočil i ředitelský stůl. Nevím ale, který to byl. Abych nelitoval, že mě ředitel nezřezal, zvedl mě nad hlavu a nesl k otevřenému oknu s komentářem: teď uvidíš, co se stane, když se pleskne s někým o zem. Řval jsem na celé kolo, kopal nohama, svíjel se a držel se ho rukama, zubama. Skutečně jsem viděl hluboko pod mnou betonový chodník. Z kluků jsem byl nejmenší, tak si mě asi pro tuto demonstraci vybral. Jak je zřejmé z tohoto psaní, tak mě z okna nevyhodil.

Tyto a podobné události měly úžasný vliv na naše chlapecké chování. Nedovedl jsem si představit, co by se doma dělo, kdybych přinesl dvojku z chování. Nevím, že by ji někdo z mých spolužáků dostal. Možná ten, co unikl ze školy po střeše a který byl o tři roky starší ode mě. Po celou školní docházku jsem měl vždy z chování známku za jedna. Ani dnes nechápu, jak se mohou někteří, především umělci, veřejně chlubit, že dostali z chování dvojku, nebo dokonce trojku. O takové ocenění bych nestál.

Po celou docházku na obecnou školu jsem se dost často díval na jeden z jejich komínů. Stál při štítové stěně směrem ke kostelu a byl vidět přímo z

okna od kuchyně našeho domu. Byl hodně nakloněný na levou stranu. Od rodičů a jiných starších lidí jsem se dozvěděl, že co nevidět musí spadnout a pak přestaneme do školy docházet. Stále jsem sledoval, který den se to stane a možná i očima jsem mu ke spadnutí pomáhal. Komín tam stojí od roku 1884. dodnes. Malé upřesnění: při rekonstrukci školy na byty, byl odstraněn.

Tři kuličky

*Už malé dítě od rodičů znalo,
pokud nějakou hru hrálo.*

První vyhrání z kapsy vyhání.

*Neměla jsem první vyhrání,
ani druhé, třetí stále hrála,
prohrávala, štěstí nepotkala.*

*Mám poslední tři kuličky v kapse,
snad je prohraji zase?
Házím první, zelenou kuličku,
do malého dolíčku,
moc se jí tam nechtělo,
oběhla jej okolo.*

*I modrá minula dolíček,
o malinký kousíček,
s tou třetí jsem málo hrála,
prohrát ji, jsem se bála,
byl to můj poklad skleněný,
více jak sto hraček ceněný.*

*Házím ji, cestičku si hledá,
zavřu oči, dívat se nedá.
Otvírám oči, kde mám svoji kuličku,
už ji vidím, schoulenou v dolíčku.*

*Byla nejen skleněná, ale i duhová,
ta přece vždy vyhrává.*

Pokračování příště.
(KaFr)

KULTURNÍ KOMISE STAROVIČKY POŘÁDÁ
V SOBOTU 7. PROSINCE 2019
ZÁJEZD DO ND BRNO NA BALETNÍ PŘEDSTAVENÍ PETRA ILJIČE ČAJKOVSKÉHO
LOUSKÁČEK
odjezd autobusu od kostela v 15:30
CENA ZÁJEZDU 700,- Kč (vstupenka, doprava)
Prodej místenek na obecním úřadě ve Starovičkách

Zájezd na LOUSKÁČKA

Myslíte, že je brzy na to plánovat předvánoční čas? Zdaleka ne, již teď jsou v prodeji vstupenky do Janáčkovy divadla na baletní představení Petra Iljiče Čajkovského - Louskáček. A my už je máme. A ve čtvrté řadě! Tak se s námi vydejte v sobotu 7. prosince do Národního divadla Brno na úchvatně výpravné představení Louskáček, které patří k nejoblíbenějším baletům v celém světovém repertoáru. Příběh osiřelé Klárky, který se odehrává na Štědrý večer, nás zavede nejdříve do reálného světa bohaté oslavy vánočních svátků a posléze do říše Klárčiných snů.

Tomáš Dolák

Seriál o bylinkách a zdraví – 30. díl

Zlaté květy Řepíku lékařského nejen léčí záněty a rány na těle, ale také v naší psychice - duši. Pokud jste navenek usměvaví jako slunce, ale vevnitř se trápíte (ani vaši nejbližší to nepoznají) a své potíže skrýváte za usměvavou maskou, vyzkoušejte **Řepík lékařský** neboli *Agrimonia eupatoria*.

Síla květů, která vstoupí do těla vyluhováním květů na slunci, pomůže neutíkat před sebou samým a ostatními, otevřít jim své srdce.

Řepík lékařský byl velmi oblíbenou léčivkou v antickém Řecku. Byl používán k magii a léčení již od dob Plinia staršího (23 n.l.). V lidovém léčitelství byly řepíkem léčeny střelné rány z mušket a čarodějnictví. Nejvíce se používal při léčbě psychických a duševních poruch, přidával se do koupelí nebo se pil jako čaj. Věřilo se, že zahání negativní energie a síly způsobující duševní poruchy. Bylo doporučováno použití řepíku jako léku na mužskou impotenci, vařený v mléce by měl být schopen způsobit, aby muž byl „dostatečně mužný“, ale také je uváděno, že při vaření v pivu má opačný efekt. Řepík byl také jednou z hlavních bylinek klášterních zahrad. V tradiční fytoterapii byl doporučen jako lék na nespavost, často byl součástí bylin v polštářích. Moderní herbalisté řepík předepisují na poruchy ledvin, jater, močového měchýře, a syndrom podrážděných střev. Je mírně svíravý. Pomáhá při žlučkových obtížích, má protizánětlivé a vysušující účinky.

Řepík je vytrvalá, 15 až 150 cm vysoká bylina. Lodyha je tuhá, přímá, nevětvená nebo jen málo olistěná, v dolní části obvykle s více nahloučenými listy. Listy jsou přetřhaně lichozpeřené, chlupaté, na rubu šedoplstnaté, lístky obvejčité až eliptické, pilovité. Květní lodyhy až 50-ti květů, květy zlatožluté, 5-tičetné, korunní lístky obvejčité, na vrcholu zaozrouhlené. Plodem je češule. Kvete v červenci až září. Vyskytuje se v sušších trávnících, na mezích, okrajích lesů, v lomech, podél cest, na půdách těžších, výživných, nedusitých, vápnitých, stanoviště slunné až polostinné. Řepík si můžeme pěstovat v zahradce. V ČR se vyskytuje od nížin po podhorské oblasti roztroušeně až hojně, v chladnějších polohách však vzácně nebo chybí. Celkově roste na západě od Azor, na východě po Altaj, na jihu po Maroko, Izrael, Írán a Irák, na severu v Evropě po jih Skandinávie, zavlčen byl do USA.

Obsahuje zejména třísloviny, silici, glykosidicky vázané hořčiny, kyselinu ursolovou, křemičitou, askorbovou, jablečnou a citrónovou, silicinamid kyseliny nikotinové, cholin, flavonoidy (kvercitrin, rutin), tordnetosid, isokumariny, železo, v nati gallatonin.

Sbírá se kvetoucí nať bez spodních zdřevnatělých částí, která se suší ve stínu nebo za umělého sušení při teplotách do 40 °C. Droga by neměla obsahovat zralé plody. Protože řepík špatně klíčí, nevytrhávají se celé rostliny, ale sefzávají se výše nad zemí, aby rostlina mohla znovu obrážit. Můžeme sklízet až 3x do roka.

Nejsou známy žádné případy nepříznivých vedlejších účinků. Řepík tak patří k malému množství bylin, u kterých nemusíme mít obavy z předávkování.

Čaj z řepíku
Pro mírnější účinek se podává ve formě nálevu, pokud je

třeba účinku razantnějšího podává se ve formě odvaru. Vaří se asi 2 minuty 1 čajová lžička drogy. Užívá se 3x denně. Čaj je vhodný na zapíjení silných antibiotik, které by žaludek nesnesl a vyvrátil. Po těžkém jídle nebo alkoholu používáme kombinaci řepík a heřmánek.

Kloktadlo, výplach a koupel z řepíku

Řepík lékařský v kombinaci s květem plané růže je výborný na kloktání při zánětech v krku a na posílení hlasivek, také na výplachy nosu, které pomáhají při akutní rýmě. Rány 3x denně koupeme ve vychlazeném odvaru. Pomáhá hojit a zatahovat rány. Nejen, že se rána po obkladech a omývání řepíkem krásně a rychle zhojí, ale i jizvy bývají mnohem menší. Skvěle zabírá i na ekzémy. Každý by se měl snažit udělat si jednou či dvakrát v roce bylinkovou koupel z řepíkového nálevu. Řepík je vhodný i pro nejmenší děti, často se používá k léčbě "novorozeneckého a kojeneckého akné". Připravíme silnější odvar. Vaříme 2 minuty 1 polévkovou lžici drogy ve ¼ litru vody a vlažný přidáme do koupele.

Tinktura z řepíku

Používá se na poranění všeho druhu a na kloktání při bolesti v krku nebo bolavých dásních naředěná vodou. Drogu nejprve co nejvíce rozmělníme. Lépe se vyluhuje. Potom ji namočíme do alkoholu a sklenici pevně uzavřeme. Alkohol musí být 3-5x více než pevného podílu. Pokud používáme čerstvou drogu, použijeme alkohol 60%-80%, pokud je sušená tak 40%-60%. Pokud má být tinktura užívána vnitřně, musí se použít konzumní líh nebo Vodka či Gin. Drogu je pak nutno několik dní nebo i týdnů nechat v teple louhovat a několikrát denně obsah promíchat. Poté se obsah vylisuje nebo alespoň vymačká, a pak se přefiltruje.

Placky – obklady

Z rozdrcených listů řepíku se připravují teplé obklady, které pomáhají tišit bolesti kloubů při artritidě.

Čočka s listy řepíku

Vezmeme 2 šálky čočky, 1 šálek nadrobno nakrájených listů řepíku, 2 lžice mouky, dvě lžice oleje, 1 cibule, sůl, oregano, 2 stroužky česneku nebo několik listů česneku medvědího. Čočku uvaříme zvlášť, lépe je namočit ji den předem s bobkovým listem. Řepík dusíme na osmažených cibulích asi 15 minut. Smícháme s čočkou a podáváme za tepla, možno s brambory. (**HaHa**)

Atletika

Dlouho jsem se neozval, ale vy jste určitě sledovali mé výsledky. Od nového roku proběhla halová sezóna, bohužel pro mě nepovedená. Začala dne 19.1.2019 v Jablonci nad Nisou dálka 1.místo s výkonem 772. Dále pak 25.1.2019 v Erfurtu na mezinárodním mítinku dálka 3.místo s výkonem 763 * 6.2. 2019 v Toruňi na IAAF světové halové tour dálka 4.místo s výkonem 761 * 9.2.2019 v Praze na Stromovce 200m 3.místo s časem 22,05 a byl z toho halový osobní rekord * 12.2.2019 v Ostravě na mítinku EA-CZECH INDOOR GALA dálka výkon nenaměřen, tudíž jsem nepodal žádný výkon * 16.2.2019 v Ostravě na mistrovství ČR dálka 1.místo s výkonem 788. Posledními závody a vrcholem sezóny bylo mistrovství Evropy, které se konalo ve Skotském Glasgow. Kvalifikaci jsem absolvoval dne 1.3.2019 na té bylo pozitivní to, že jsem ani jednou nepřesáhl, protože jsem s těmi přesápkami celou sezónu bojoval. Nakonec to vyšlo a s výkonem 777 jsem postoupil do finále. Dne 3.3.2019 proběhlo finále, bohužel to nedopadlo dle mých představ, takže z toho bylo 7. místo s výkonem 779. Bohužel celá sezóna byla stejná co se týká výkonů, snad venkovní bude lepší. V brzké době mě čekají dvě soustředění jedno v Itálii a další v Portugalsku. **Radek Juška**

Společenská kronika

V měsíci březnu oslavili významné životní jubileum

paní **Božena Myšková** – 50. narozeniny

pan **František Koutný** – 70. narozeniny

pan **Josef Sadílek** – 92. narozeniny

V měsíci dubnu oslavili významné životní jubileum

paní **Jaroslava Habrovcová** – 60. narozeniny

pan **Ladislav Pleskač** – 80. narozeniny

paní **Marie Rožková** – 92. narozeniny

paní **Pavla Svobodová** – 50. narozeniny

paní **Vojtěška Zemková** – 70. narozeniny

Rozloučili jsme se:

únor – **František Úlehla**, čp. 100

Koncem měsíce března provedli členové místního Klubu vojenské historie nutné opravy na památníku tankové bitvy u Staroviček. Památník byl zbaven nečistot, z tanku byl odstraněn starý, poškozený nátěr a celý tank byl ošetřen novým ochranným nátěrem.

Zdeněk Trněný

foto: Martin Dostoupil

*Dechová hudba Palavanka ve spolupráci s obcí Starovičky pořádá
v neděli 23. června 2019 od 14:00 hodin (na prostranství vedle kulturního domu)*

Festival dechovek „Dechovka pod Pálavou“

Dětská dechovka Vídeňka – ZUŠ Brno

Hulíňané – Hulín, okr. Kroměříž

Libkovánka – Libkova Voda, okr. Polička

Palavanka – Starovičky, okr. Brno

Stříbrňanka – Kunovice, okr. Uherské Hradiště

Slovem provází Květa Navrátilová a Jiří Helán.

Během programu vystoupí Dětský folklorní soubor Krajčárek z Hustopečí. Akce se koná za každého počasí. Je připraveno několik stanů pro občerstvení, za velmi nepříznivého počasí sál kulturního domu.

Vstupné 130,- Kč.

Slosovateľné vstupenky.

Občerstvení zajištěno.

Škrobāk

Obec Starovičky, Klub vojenské historie Starovičky a Noční vlci Evropa MC pořádají dne 5. května 2019 vzpomínkovou akci k 74. výročí osvobození Českoslovenka od fašismu.

Program:

- V 12. hodin příjezd účastníků a historické vojenské techniky.
- Ve 14. hodin příjezd Nočních vlků k pomníku ve Starovičkách.
- Nástup čestné stráže Rudé armády k pomníku s T34/85.
- Krátké přivítání od starosty obce.
- Položení věnců.
- Několik slov od zástupce konzulátu RF a představitelů Nočních vlků.
- Prohlídka historické vojenské techniky a těžké vojenské techniky Pavla, Pavla ml. a Martina Horáckových.
- V 16. hodin odjezd kolony historických vozidel a Nočních vlků na pohřebiště RA v Hustopečích.
- Položení věnců u památníku na pohřebišti RA v Hustopečích.
- Odjezd kolony do Brna na Ústřední hřbitov.
- V 18. hodin nástup čestné stráže Rudé armády k památníku osvobození na Ústředním hřbitově v Brně.
- Položení věnců Nočními vlky a několik slov Nočních vlků.
- V 19. hodin ukončení.

Spolupořadatelé:

Klub Rudé armády Brno, KVH Litava a další přátelé...

v sobotu dne 18. května 2019

jednodenní „PIVAŘSKÝ“ zájezd do ZNOJMA

- odjezd v 8:30 hod od kulturního domu
- 10:00 - 11:00 expozice pivovarnictví
- 11:30 - 12:30 společný oběd
- 13:00 - 14:00 exkurze městského pivovaru
- 14:30 - 15:30 prohlídka znojemského podzemí
- návrat v cca 19:00 hod

cena: **650,- Kč** zahrnuje vše: (dopravu + oběd + exkurzi s ochutnávkou + 2 prohlídky)

Rezervace a platba do 13. května 2019 na telefonním čísle: 731 606 226

více info na www.starovicky.cz nebo facebookové stránce [Starovicky](https://www.facebook.com/Starovicky)

divadelní ochotnický spolek Kadet Starovičky

u příležitosti 780. výročí první zmínky o naší obci uvádí francouzskou veselohru

PÍSEK DO OČÍ

EUGÈNE LABICHE

Premiéra:

25. 5. 2019 v 18.00 hod.

Repríza:

26. 5. 2019 v 16.00 hod.

*srdečně Vás zveme
do kulturního domu
ve Starovičkách*

REŽIE – ANNA HALUZOVÁ

kvetoucí třešně

jaro u hřbitova

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ Vydavatel: **Obec Starovičky**, Starovičky 43, PSČ 691 68. Zaevidováno pod ev. č.: **MKČR E 20321**. E-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz. Náklad 370 ks, výtisk je neprodejný. Za podepsané příspěvky odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit a jazykově upravit, obdržené materiály neuveřejnit, důvody neuveřejnění nesdělovat. Termín další uzávěrky je **10. 6. 2019**. Příspěvky zasílejte na e-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz nebo do kanceláře OÚ Starovičky. Redakce: **Iva Horáková (IH)**, **Hana Kapustová (HK)**. Grafická úprava: **Vlastimil Ovísek**. Tisk: **Tiskárna Brázda**, www.tiskarnabrazda.cz. Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: **Vladimír Drbola (VD)**, **Mgr. Dana Walterová (Wal)**, **Petra Novotná (PN)**, **Marta Křivková (Křiv)**, **Mgr. Ivana Bajková (Baj)**, **Mgr. Lucie Šebestová (Šeb)**, **Dominika Francová (Fra)**, **Hana Harthová (HaHa)**, **Ing. František Kadrnka (KaFr)** a další podepsaní autoři příspěvků. Fotografie na titulní a zadní straně: **Zdeněk Trněný**.